

Sygnatura akt I C 1571/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 19 lutego 2013r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Ryszard Jaworski**

Protokolant Agnieszka Gierus

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013r. w Oleśnicy sprawy

przy udziale stron:

powód (...) **Finanse S.A. z siedzibą we W.**

pozwany **M. K.**

o zapłatę

powództwo oddala .

Z.

kal 21 dni

19 lutego 2013r.

I C 1571/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 215,17zł tytułem kary umownej związanej z umową wiążącą pozwanego z firmą telekomunikacyjną – którą to wierzytelność powódka nabyła.

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zarzucił, że kara umowna została naliczona bezpodstawnie.

Pozwany wskazał, że istotnie wiązała go umowa z firmą (...) SA

o świadczenie usług telekomunikacyjnych i umowa ta była wielokrotnie przedłużana na podstawie odrębnych aneksów. W ramach tych umów pozwany zwrócił się o zmianę lokalizacji świadczenia usługi co okazało się niemożliwe z przyczyn technicznych. To było przyczyną uznania przez operatora, że nastąpiło zerwanie umowy skutkujące naliczenie kary.

Zdaniem pozwanego naliczenie tej kary nie było jednak zasadne z uwagi na unormowania regulaminowe – tym bardziej, że pozwany uzyskał początkowo korzystną dla siebie interpretację tych unormowań dokonaną przez pracowników operatora.

W toku postępowania ustalono następujący stan faktyczny:

W istocie niesporne między stronami jest, że pozwany był abonentem operatora telekomunikacyjnego, który dokonał naliczenia kary umownej objętej żądaniem pozwu. Wierzytelność ta została zbyta powodowej firmie, a pozwany wezwany do jej zapłaty nie uiścił należności.

odpisy dokumentacji k. 29 i nast.

X X X

Przechodząc do omówienia kwestii dotyczącej oceny zgłoszonego przez powódkę żądania należy wskazać, że postępowanie dotyczy roszczenia wynikającego z umowy, a zatem prowadzone było w postępowaniu uproszczonym, unormowanym w art. 505¹ i nast. kpc.

Zatem, zgodnie z art. 505⁵ § 1 kpc wnioski dowodowe nie zgłoszone w pozwie, odpowiedzi na pozew lub pierwszym terminie rozprawy w zasadzie nie mogą być rozpoznawane. To unormowanie nie zmienia przy tym ogólnej zasady dotyczącej rozkładu ciężaru dowodu wyrażonej w art. 6 kc.

W niniejszej sprawie w istocie rozstrzygnięcie zależne powinno być od interpretacji unormowań łączącej strony umowy (regulaminów) w kontekście przyjęcia, czy kara była naliczona zasadnie.

W tym też zakresie pozwany powołał (na terminie rozprawy) szereg wniosków dowodowych, wykazując na brak podstaw do naliczenia kary. Wskazana wyżej zasada wyrażona w art. 6 kc przewiduje jednak, że wnioski dowodowe pozwalające na poczynienie ustaleń uzasadniających żądanie pozwu – obciążają powoda. Nie do przyjęcia jest zatem, by prowadzić postępowanie dowodowe na wnioski pozwanego w takim zakresie, w jakim powód nie udowodnił swego roszczenia.

Postępowanie uproszczone prowadzone jest w oparciu o pozew wnoszony na formularzu, gdzie zawarte też muszą być wszystkie wnioski dowodowe niezbędne do wykazania zasadności powództwa.

Takie wnioski są zawarte na k. 26v akt i dotyczą:

- nałożenia kary umownej;
- noty odsetkowej;
- wezwanie do zapłaty;
- przelewu wierzytelności;
- umowy o świadczenie usług

Dowody z tych dokumentów zostały przeprowadzone i w ich wyniku ustalono (co było zresztą niesporne), że operator telekomunikacyjny wystawił notę obciążeniową dotyczącą kary umownej, a potem notę odsetkową, a także, że pozwany był wzywany do zapłaty. Wykazane też zostało, że poprzednika powoda i pozwanego łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych i że wierzytelność jaką operator wykazywał w swojej dokumentacji księgowej wobec pozwanego została zbyta powódce.

Z żadnego z tych dowodów nie wynika jednak by zaszyły okoliczności uzasadniające naliczenie kary umownej. Brak jest postanowień regulaminowych przewidujących taką karę jak też nie wykazano, by zaistniały okoliczności faktyczne zastosowanie tej kary uzasadniające.

Z tego też powodu nie było podstaw dowodowych do ustalenia istnienia wymagalnego zobowiązania obejmującego dochodzoną pozwem należność – a to uzasadniało oddalenie pozwu.

Brak było procesowych przesłanek to tego by ocenić dowody przedstawione przez pozwanego. Wprawdzie z ich analizy można by było dokonywać oceny roszczenia – ale nie jest rolą pozwanego przedstawienie dowodów, które by np. prowadzić miały do uwzględnienia powództwa przeciwko niemu skierowanego.

Natomiast ocenianie ich w aspekcie niezasadności powództwa – jest bezprzedmiotowe, gdy z twierdzeń pozwu (wniosków dowodowych tam zawartych) nie wynika, by roszczenie było zasadne. Wnioski (i stanowisko interpretacyjne) pozwanego były by zatem omawiane dopiero wtedy, gdyby z twierdzeń pozwu wynikały okoliczności dotyczące odstąpienia od umowy, unormowań powodujących zasadność naliczenia kary umownej i jej wysokości oraz zasadny jej naliczenia.

Brak tego rodzaju przesłanek powodował, że wnioski dowodowe pozwanego uznano za nieistotne dla rozstrzygnięcia.

Brak orzeczenie o kosztach wynika z faktu, że pozwany, wygrywający proces, kosztów takich nie poniósł.

Z/

1. odpis dor. pełn. pow;

2. kal. 10 dni

22.02.2013r.